

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 22.01.1993, sp. zn. 1 To 66/92, ECLI:CZ:VSPH:1993:1.TO.66.1992.1

Číslo: 19/1993

Právní věta: K výkladu ustanovení § 89 odst.15 tr.zák. Cenou, za kterou se věc v době a v místě činu obvykle prodává, se rozumí cena při legálním prodeji, a nikoli cena na černém trhu.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 22.01.1993

Spisová značka: 1 To 66/92

Číslo rozhodnutí: 19

Číslo sešitu: 5-6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Škoda

Předpisy: 140/1961 Sb. § 89 odst. 15

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Praze zamítl odvolání obžalovaných proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze 17. srpna 1992 sp. zn. 3 T 15/92.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byli obžalovaní J. P. a mladistvý M. P. uznáni vinnými společně spáchaným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 4 tr. zák. (ve znění zák. č. 557/1991 Sb.) a odsouzeni obžalovaný J. P. podle § 247 odst. 4 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na pět a půl roku, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. zařazen do první nápravně výchovné skupiny, a podle § 55 odst. 1 písm. d) tr. zák. k trestu propadnutí věci, a to osobního automobilu zn. BMW 320 státní poznávací značky MBH 68-85, čís. motoru 2674362, čís. karoserie 5237378, a obžalovaný mladistvý M. P. podle § 247 odst. 4 tr. zák., § 79 odst. 1 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na dva a půl roku, pro jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zák. zařazen do nápravně výchovného ústavu pro mladistvé.

Podle zjištění Krajského soudu se obžalovaní dopustili trestného činu tím, že v noci z 25. 1. na 26. 1. 1992 v Mladé Boleslavi, Na Hejtmánce po vzájemné dohodě a společně s obžalovaným J. K. vnikli za současného přestípnutí oka visacího zámku vrat do objektu prodejny osobních automobilů firmy Tusakko a odcizili z parkovací plochy dva nové osobní automobily zn. Škoda Favorit 135 LS v celkové hodnotě 268 365 Kčs ke škodě majitele firmy ing. M. K., a dále tím, že v noci z 15. 2. na 16. 2.1992 po vzájemné dohodě a společně s obžalovanými J. K. a mladistvým A. P. stejným způsobem znovu

vnikli do uvedeného objektu a odcizili z parkovací plochy tři nové osobní automobily zn. Škoda Favorit 135 L a jeden nový osobní automobil zn. Škoda Forman 135 LS v celkové hodnotě 574 936 Kčs ke škodě majitele firmy Tusakko ing. M. K.

Proti rozsudku podali obžalovaní J. P. a mladistvý M. P. v zákonné lhůtě odvolání.

Obžalovaný J. P. podal odvolání proti výroku o trestu, který mu byl uložen. Namítl, že uložený trest je nepřiměřeně přísný s ohledem na jeho skutečný podíl na spáchání trestného činu a na to, že činu upřímně litoval. Z obsahu a smyslu odvolání obžalovaného J. P. je patrné, že opravným prostředkem sleduje zmírnění uloženého trestu.

Obžalovaný mladistvý M. P. podal odvolání proti výroku o vině i proti výroku o trestu, napadl tedy rozsudek v celém jeho se týkajícím rozsahu. Jeho námitky proti výroku o vině byly založeny na tom, že obžalovaný mohl prodat a ve skutečnosti také prodal odcizené automobily za podstatně nižší cenu, než za jakou byly prodávány v prodejně poškozeného. Podle názoru obžalovaného měl krajský soud k této skutečnosti přihlížet při právním posouzení věci a měl skutek posoudit jako trestný čin krádeže jen podle § 247 odst. 3 tr. zák. a uložit mírnější trest.

Vrchní soud přezkoumal podle § 254 odst. 1, 2 tr. ř. ohledně obžalovaných J. P. a mladistvého M. P. zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž mohl každý z odvolatelů podat odvolání, i správnost postupu řízení, které předcházelo této části rozsudku, a shledal, že žádné z podaných odvolání není důvodné.

V řízení, které bylo provedeno v souladu s trestním řádem a v kterém nedošlo k žádným podstatným vadám, zejména pokud by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obhajoby, Krajský soud provedl veškeré dostupné důkazy nutné pro zjištění skutečného stavu věci, jak vyžaduje ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř. Provedené důkazy Krajský soud zhodnotil jednotlivě, ve vzájemných souvislostech a v celém souhrnu logickým a přesvědčivě zdůvodněným způsobem, který je ve shodě s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř. Na tomto podkladě Krajský soud vyvodil z provedených důkazů skutková zjištění, která jsou ve všech směrech úplná a správná. To se týká doby a místa spáchání trestného činu, povahy jednání obou obžalovaných, jejich vzájemné součinnosti, objektu, proti kterému jejich útok v obou případech směřoval, povahy a výše způsobené škody, totožnosti poškozeného subjektu, záměru, který oba obžalovaní sledovali, i dalších okolností významných pro posouzení věci. Vrchní soud proto neshledal důvodu k tomu, aby na skutkovém základu napadeného rozsudku cokoli změnil. Ostatně žádný z odvolatelů ani neuplatnil námitky proti skutkovým zjištěním, na nichž byl výrok o vině založen.

Správně zjištěný skutkový stav Krajský soud v souladu se zákonem posoudil u obžalovaných J. P. a mladistvého M. P. jako trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 4 tr. zák. ve znění zák. č. 557/1991 Sb.

Jednání obžalovaných, jehož podstatou bylo odcizení celkem šesti nových osobních automobilů z objektu firmy, která provozuje obchod s automobily, a jehož součástí bylo též to, že přístup k automobilům si obžalovaní zajistili přeštipnutím oka visacího zámku u vrat s použitím pákových kleští, nese všechny znaky trestného činu krádeže ve formě uvedené v § 247 odst. 1 písm. b) tr. zák. ve znění zák. č. 557/1991 Sb. Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo si присvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a čin spáchá vloupáním. Podle § 89 odst. 17 tr. zák. ve znění zák. č. 557/1991 Sb. se vloupáním rozumí vniknutí do uzavřeného prostoru mimo jiné nedovoleným překonáním uzamčení. O takový případ v posuzované věci šlo. Ve spojitosti s právním posouzením jednání obžalovaných je nutno v zájmu úplnosti dodat, že úmysl obžalovaných směřoval k tomu, aby vozidla, jichž se zmocnili, prodali a získali tak peníze. Nešlo tedy jen o úmysl přechodně vozidel užívat. Bylo proto vyloučeno, aby jednání obžalovaných bylo posuzováno jako trestný čin neoprávněného užívání cizí věci podle §

249 tr. zák.

Krajský soud správně dovodil, že oba útoky zakládaly jeden pokračující skutek, a tedy i jeden pokračující trestný čin krádeže spáchaný formou uvedenou v § 247 odst. 1 písm. b) tr. zák. ve znění zák. č. 557/1991 Sb. Oba útoky následovaly v krátkém časovém odstupu, byly vedeny proti témuž objektu, dotýkaly se téhož poškozeného, byly spáchány stejným způsobem a byly v jeden celek spojeny také jednotícím úmyslem obžalovaných, kteří si postupným odcizením více automobilů a jejich následným prodejem chtěli opatřit peníze na nákup vlastního motorového vozidla.

S krajským soudem je třeba souhlasit i v tom, že součinnost obou obžalovaných měla charakter spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák. Na straně obou obžalovaných byl společný úmysl vozidla odcizit a bylo tu i jejich společné jednání, jímž byl tento úmysl uskutečněn.

Škoda, kterou obžalovaní způsobili odcizením všech šesti osobních automobilů, dosáhla částky 843 301 Kčs. Tuto škodu Krajský soud opodstatněně považoval za škodu velkého rozsahu podle § 89 odst. 14 tr. zák. se zřetelem k ust. § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb. a správně proto posoudil jednání obžalovaných jako trestný čin krádeže podle § 247 odst. 4 tr. zák. Přesvědčivě přitom dovodil i materiální podmínku pro použití vyšší trestní sazby, totiž podstatné zvýšení stupně nebezpečnosti činu pro společnost s ohledem na výši způsobené škody (§ 88 tr. zák.).

Vrchní soud nemohl přisvědčit námitce obžalovaného mladistvého M. P., že výše škody měla být posuzována se zřetelem k tomu, že odcizené automobily bylo možno prodat za podstatně nižší částku oproti ceně, za kterou byly prodávány v prodejně. Názor vyjádřený v odvolání obžalovaného mladistvého je v rozporu s ust. § 89 odst. 15 tr. zák. ve znění zák. č. 557/1991 Sb. Podle tohoto ustanovení se při stanovení výše škody vychází z ceny, za kterou se věc, která byla předmětem útoku, v době a v místě činu obvykle prodává. Tím se rozumí legální prodej věcí v obchodní síti, a nikoli nelegální prodej odcizených věcí mimo obchodní síť za podstatně nižší ceny ovlivněné mimo jiné rizikem na straně kupujícího, nedostatkem řádných nabývacích dokladů apod. Krajský soud, pokud při stanovení výše škody vycházel z cen, za které byly automobily prodávány v prodejně poškozené firmy Tusakko, postupoval v souladu s ust. § 89 odst. 15 tr. zák. Jestliže by výše škody byla stanovena podle toho, jakou částku obžalovaní získali prodejem odcizených automobilů (v posuzovaném případě 40 000 Kčs za jeden kus), znamenalo by to zaměnění škody způsobené trestným činem za prospěch pachatelů z trestného činu. Přitom však pojmovým znakem trestného činu krádeže je škoda způsobená pachatelem na cizím majetku, nikoli prospěch pachatele získaný realizací odcizené věci.